

Lausunto valtuutettu Lilli Autin tekemästä valtuustoaloitteesta pääkaupunkiseudun kuntien yhteisen organisaation perustamisesta kunnallisten maksujen perimiseen

HEL 2011-001097 T 00 01 06

Valtuutettu Lilli Autti on 15.5.2011 tehnyt valtuustoaloitteen, jossa esitetään selvitettäväksi mahdollisuus perustaa pääkaupunkiseudun kuntien yhteinen organisaatio kunnallisten maksujen perimiseen.

Lausunnossa perustellaan pääkaupunkiseudun kuntien yhteisen perintäorganisaation perustamisen selvittämistä sillä, että Taloushallintopalvelu –liikelaitos käyttää kaupungin organisaation ulkopuolista perintätoimistoa saataviensa perintään. Aloitteen mukaan perintätoimistot perivät kaupungin velallisilta perintäkulut, jotka voivat olla suuremmat kuin kaupungin saatava.

Taloushallintopalvelu –liikelaitoksen johtokunta esittää aloitteesta lausuntonaan seuraavaa:

Kaupunginhallituksen 2.5.2005 (628§) hyväksymissä kaupungin rahasaatavien laskutus –ja perintäohjeissa todetaan, että kaupungin rahasaatavat on laskutettava ja perittävä tehokkaasti, nopeasti ja taloudellisesti. Ohjeessa todetaan myös, että kaupungin yksiköt voivat käyttää kaupungin organisaation ulkopuolista perintätoimistoa, mikäli se taloudelliset seikat ja toiminnan luonne huomioon ottaen on perusteltua.

Suuri osa Helsingin kaupungin laskutuksesta ja perinnästä suoritetaan Taloushallintopalvelu –liikelaitoksen (Talpa) toimesta. Talpan laskuttamien saatavien perinnästä on sopimus tarjouskilpailun voittaneen Lindorff Oy:n kanssa. Tähän ryhmään kuuluvat mm. ulosottokelpoiset terveystakeskukset ja sosiaaliviraston päivähoitomaksut.

Talpa lähettää saatavista yhden maksumuistutuksen. Jos tämä ei tuota tulosta, saatava lähetetään perintätoimiston perittäväksi. Perintätoimisto lähettää julkisoikeudellisista saatavista kaksi maksuvaatimusta, minkä jälkeen saatava lähetetään ulosottoon. Ensimmäisestä maksuvaatimuksesta perintätoimisto perii kuluja 9,90 euroa ja toisesta maksuvaatimuksesta 8,90 euroa. Perintäkuluja ennen ulosottoa aiheutuu yhteensä 18,80 euroa. Yksityisoikeudellisten saatavien osalta perintätoimisto lähettää kolme maksuvaatimusta ennen niiden toimittamista oikeudelliseen perintään hallintokeskuksen oikeuspalveluihin suoritustuomion saamista varten. Näiden kolmen maksuvaatimuksen perintäkulut ovat 9,90 euroa, 9,10 euroa ja 8,20 euroa eli yhteensä 27,20 euroa.

Kaupungille perintätoimiston käyttö on ilmaista. Perintäkulut velalliselle ovat selkeästi pienemmät kuin perintälaissa määritellyt enimmäismäärät

Valtaosa perintätoimiston perintäkulusta johtuu asiakaspalvelusta. Lindorffin asiakaspalveluaika on arkisin klo 8 – 20 ja lauantaisin klo 10 – 15. Velalliset voivat olla perintätoimistoon yhteydessä puhelimella, sähköpostilla, tekstiviestillä, chat - tai myLindorff –palvelulla. MyLindorff –palvelun kautta velalliset voivat internetissä esim. itse tehdä ehdotuksen saatavan maksuaikataulusta.

Perintätoimistoa vastaavan perintäpalvelun rakentaminen Helsingin kaupungin omana tai pääkaupunkiseudun yhteisenä toimintona vaatisi lisäresurssointia sekä henkilökuntaan että tietojärjestelmiin. Perintäkuilla ei tätä toimintoa todennäköisesti pystyttäisi kattamaan, vaan kaupungille aiheutuisi lisäkustannuksia.

Johtokunta toteaa vielä, että tehokas perintä antaa oikean viestin siitä, että kaupungin perimät maksut on tarkoitettu maksettaviksi. Perintätehtävien hoitaminen yhteistyössä perintätoimistojen kanssa on taloudellista ja tehokasta eikä selvitystä pääkaupunkiseudun yhteisen organisaation perustamiseksi kunnallisten maksujen perimiseksi ole tarkoituksenmukaista tehdä.

**Lausunto valtuutettu Lilli Autin tekemästä valtuustoaloitteesta
pääkaupunkiseudun kuntien yhteisen organisaation perustamisesta
kunnallisten maksujen perimiseen**

HEL 2011-001097 T 00 01 06

Valtuutettu Lilli Autti on 15.5.2011 tehnyt valtuustoaloitteen, jossa esitetään selvitettäväksi mahdollisuus perustaa pääkaupunkiseudun kuntien yhteinen organisaatio kunnallisten maksujen perimiseen.

Aloitteessa perusteellaan pääkaupunkiseudun kuntien yhteisen perintäorganisaation perustamisen selvittämistä sillä, että taloushallintopalvelut - liikelaitos käyttää kaupungin organisaation ulkopuolista perintätoimistoa saataviensa perintään. Aloitteen mukaan perintätoimistot perivät kaupungin velallisilta perintäkulut, jotka voivat olla suuremmat kuin kaupungin velka.

Kaupunginhallitus vastasi kokouksessaan 19.9.2011 valtuutettu Paavo Arhinmäen aloitteeseen, jossa esitetään, että Helsingin kaupunki luopuisi perintätoimistojen käytöstä. Vastauksessa todettiin, että kaupunginhallitus on kokouksessaan 2.5.2005 (628§) hyväksynyt kaupungin rahasaatavien laskutus- ja perintäohjeen. Yleisperiaatteena ohjeessa todetaan, että kaupungin rahasaatavat on laskutettava ja perittävä tehokkaasti, nopeasti ja taloudellisesti. Ohjeessa todetaan myös, että kaupungin yksiköt voivat käyttää kaupungin organisaation ulkopuolista perintätoimistoa, mikäli se taloudelliset seikat ja toiminnan luonne huomioon ottaen on perusteltua.

Kaupunginhallituksen vastauksessa todettiin myös, että Helsingin kaupunki solmi 18.11.2010 sopimuksen perintäyhteistyöstä perintätoimisto Lindorff Oy:n kanssa. Perintätoimiston palvelu on kaupungille maksutonta. Perintäpalveluista laaditun sopimuksen mukaisesti Lindorff Oy perii saatavaa lähettämällä velallisille 2-3 maksuvaatimusta.

Talous- ja suunnittelukeskus esittää aloitteesta lausuntonaan seuraavaa.

Lähtökohta perintälaissa (22.4.1999/513) on, että velkoja saa antaa perintää ammattimaisesti harjoittavalle taholle toimeksiannon velan perimiseksi. Lain 9 §:n mukaan toimeksisaajan perittäväksi ei kuitenkaan saa antaa valtion saatavia tai lainvastaisen menettelyn vuoksi määrättyjä julkisoikeudellisia, suoraan ulosottokelpoisia maksuseuraamuksia. Muita rajoituksia laissa ei ole.

Perintätoimistojen käytölle julkisoikeudellisen saatavan perinnässä mainittuja rajoituksia lukuun ottamatta ei ole laillisia esteitä. Perintälain

säättämisen yhteydessä nimenomaan katsottiin, että kuntien saatavat ovat pääasiassa sellaisia, joihin perintätoimistoja voidaan käyttää, jos se on kunnan oman harkinnan mukaan tarkoituksenmukaista.

Pääosa Helsingin kaupungin laskutuksesta ja perinnästä suoritetaan taloushallintopalvelu-liikelaitoksen (Talpa) toimesta. Talpan laskuttamien saatavien perinnästä on sopimus tarjouskilpailun voittaneen Lindorff Oy:n kanssa. Tähän ryhmään kuuluvat muun muassa suoraan ulosottokelpoiset terveyskeskumaksut ja sosiaaliviraston päivähoitomaksut. Kaupunginkirjasto käyttää niin ikään perintätoimistona Lindorff Oy:tä, mutta nämä saatavat ovat yksityisoikeudellisia eikä niitä voi periä ulosotossa ilman suoritustuomiota.

Talpan perittäväksi lähettämien saatavien perintäkulut velalliselle ovat selkeästi pienemmät kuin perintälaissa määritellyt enimmäismäärät. Julkisoikeudellisten saatavien osalta lähetetään ennen ulosottoon toimittamista kaksi maksuvaatimusta, joista ensimmäisestä peritään 9,90 euroa ja toisesta 8,90 euroa. Näin ollen perintäkuluja ennen ulosottoa aiheutuu 18,80 euroa. Yksityisoikeudellisten saatavien perinnässä lähetetään kolme maksuvaatimusta ennen niiden toimittamista oikeudelliseen perintään suoritustuomion saamista varten. Näiden vaatimusten aiheuttamat perintäkulut ovat 9,90 euroa; 9,10 euroa ja 8,20 euroa eli yhteensä 27,20 euroa.

Perinnän suorittaminen kaupungin omana työnä esimerkiksi Talpassa vaatisi lisäresurssointia niin henkilöstön kuin järjestelmienkin osalta samanlaisen tehokkuuden saavuttamiseksi. Mikäli velallisilta ei perittäisi toimenpiteitä vastaavia maksuja perintäkuluina, ohjautuisivat kustannukset tällöin yleisesti veronmaksajien kannettavaksi.

Aloitteessa ehdotettu pääkaupunkiseudun kuntien yhteisen perintäorganisaation perustaminen ei muuttaisi tilannetta, vaikka joitakin volyymihyötyjä voisi syntyä. Pääkaupunkiseudun kaikki kunnat käyttävät perintätoimistoja ja yhteiseen perintäyksikköön jouduttaisiin hankkimaan lisää sekä henkilöstöresursseja että tietojärjestelmiä.

Perintätehtävien hoitaminen yhteistyössä perintätoimiston kanssa on Helsingin kaupungin rahasaatavien laskutus- ja perintäohjeen mukaisesti tehokasta ja taloudellista. Tehokas perintä antaa oikean viestin siitä, että kaupungin perimät julkisoikeudelliset ja yksityisoikeudelliset maksut on tarkoitettu maksettaviksi. Perintätehtävien hoito yhteistyössä ulkopuolisten perintätoimistojen kanssa on edelleenkin taloudellisista ja tehokkuussyistä tarkoituksenmukaista, eikä selvitystä pääkaupunkiseudun yhteisen organisaation perustamiseksi kunnallisten maksujen perimiseksi ole syytä tehdä.

Lisätiedot

Holstila Terttu, erityissuunnittelija, puhelin: 310 36357
terttu.holstila(a)hel.fi

Postiosoite

PL 20
00099 Helsingin kaupunki
talousjasuunnittelukeskus@hel.fi

Käyntiosoite

Pohjoisesplanadi 11-13
Helsinki
<http://www.hel.fi/taske>

Puhelin

+358 9 310 2505

Tilinro

FI0680001200062637

Faksi

+358 9 655 783

Y-tunnus

0201256-6

Alv.nro

FI02012566

A. Valtuutettu Autin valtuustoaloite yhteisestä organisaatiosta kunnallisten maksujen perimiseen

HEL 2011-001097 T 00 01 06

Valtuutettu Lilli Autti on 25.5.2011 tehnyt valtuustoaloitteen, jossa esitetään selvitettävän pääkaupunkiseudun kuntien yhteisen perintäorganisaation perustamismahdollisuudet, koska lainsäädännössä on rajoitettu asiamiehen käyttämistä julkisten saatavien perinnässä ja ulkopuolisen perintätoimiston käyttämisestä aiheutuu velalliselle huomattavia perintäkuluja, jotka eivät tule kuntien hyväksi. Oikeuspalvelut esittää aloitteesta lausuntonaan seuraavaa.

Perintätoimintaa harjoittavien yritysten käyttäminen kunnan saatavien perinnässä

Oikeudellisen luonteensa puolesta saatavat jaetaan yksityisoikeudellisiin ja julkisoikeudellisiin saataviin. Yksityisoikeudellisia saatavia ovat yksityisoikeudellisiin oikeussuhteisiin kuten sopimuksiin perustuvat saatavat. Yksityisoikeudellisten saatavien perintä ulosottoimin edellyttää, että saatava vahvistetaan tuomioistuimen suoritustuomiolla.

Julkisoikeudelliset saatavat perustuvat julkisen vallan käyttöön. Verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007, jäljempänä verotäytäntöönpanolaki) 1 §:n mukaisia julkisia saatavia ovat verot ja julkiset maksut, joista tai joiden perusteista säädetään laissa ja jotka peritään julkisyhteisölle, sekä muut saatavat, jotka voidaan laissa säädetyn valtuutuksen nojalla periä ulosottoimin ilman tuomiota tai muuta ulosottoperustetta. Yhteinen tekijä julkisoikeudellisille saataville on suora ulosottokelpoisuus eli ne voidaan periä ulosottoimin ilman tuomiota.

Saatavien perinnästä annetussa laissa (513/1999, jäljempänä perintälaki) säädetään sekä julkisoikeudellisten että yksityisoikeudellisten saatavien vapaaehtoisesta perinnästä eli toimenpiteistä, joiden tarkoituksena on saada velallinen vapaaehtoisesti maksamaan saatava esim. kirje- ja puhelinperinnällä.

Perintälain lähtökohtana on, että velkoja saa vapaasti antaa perintää ammattimaisesti harjoittavalle toimeksiannon saatavansa perimiseksi. Lain 9 §:ssä on säädetty ainoista perintätoimeksiantoja koskevista rajoituksista. Pykälän mukaan toimeksisaajan perittäväksi ei saa antaa sellaisia valtion saatavia tai lainvastaisen menettelyn vuoksi määrättyjä julkisoikeudellisia maksuseuraamuksia, jotka ovat suoraan ulosottokelpoisia. Tällaisia lainvastaisen menettelyn vuoksi määrättyjä maksuseuraamuksia ovat kunnan tapauksessa esimerkiksi pysäköintivirhemaksut. Muunlaisten julkisoikeudellisten saatavien

periminen antamalla perintätoimistolle perintätoimeksianto on mahdollista.

Perintätoimistojen käytölle ei kunnan julkisoikeudellisten saatavien vapaaehtoisessa perinnässä siis ole laillisia esteitä mainittua rajoitusta lukuun ottamatta, ja perintätoimiston käyttäminen on mahdollista, mikäli se kunnan harkinnan mukaan on tarkoituksenmukaista. Perintälain valmistelun yhteydessä kiinnitettiin huomiota siihen, että kuntien suoraan ulosottokelpoiset maksut ovat valtaosaltaan palvelumaksuja (esim. sosiaali- ja terveydenhuollon asiakasmaksut), jotka ovat vastiketta kunnallisten palvelujen käyttämisestä ja joilla ei näin ole voimakkaan julkisoikeudellista leimaa, vaan ne ovat lähellä yksityisoikeudelliseen sopimukseen perustuvaa saatavaa (Lakivaliokunnan mietintö 30/1998). Helsingin kaupunki käyttää sekä julkisoikeudellisten että yksityisoikeudellisten saataviansa vapaaehtoisessa perinnässä perintätoimiston palveluja. Lainvastaisen menettelyn vuoksi määrättyjen maksuseuraamusten perinnässä kaupunki ei käytä ulkopuolista asiamiestä.

Julkisoikeudellisten saatavien ulosottoerinnästä säädetään verotäytäntöönpanolaissa. Lain 5 §:n 2 momentin mukaan rahoitus- tai luottolaitos, perintätoiminnan harjoittaja tai muu toimitsija ei saa esiintyä velkojan toimeksiannosta hakijana tai asiamiehenä julkisen saatavan ulosotossa. Säännöksessä kielletään sekä asiamiehen käyttäminen että julkisen saatavan siirtäminen perittäväksi eli prokurasiirto (lakivaliokunnan mietintö 26/2006). Säännös sen sijaan ei kiellä kuntaa hankkimasta saatavien kustannustehokkaan ulosottoerinnän vaatimia teknisiä palveluita ulkopuolisilta. Menettely, jossa perintätoimisto tai muu teknisiä ratkaisuja tarjoava yritys hoitaa ulosoton teknisen toteutuksen ei riko lain asiamieskieltoa. Teknisen toteutuksen tarjoava ei tällöin esiinny asioissa hakijana tai asiamiehenä eikä sillä ole asiamiehelle kuuluvia velvollisuuksia tai oikeuksia. Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen vuonna 2009 tekemässä kyselytutkimuksessa kolmasosa vastanneista kunnista ilmoitti käyttävänsä perintätoimistoa ulosoton teknisenä välittäjänä (Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen tutkimustiedoksiantoja 98 - Asiamieskielto ja perintäkulut, s. 47, 99).

Perinnän järjestämisestä ja perintäkuluista

Pääosa Helsingin kaupungin laskutuksesta ja perinnästä suoritetaan taloushallintopalvelu-liikelaitoksen (Talpa) toimesta. Virastot ja laitokset, jotka eivät ole Talpan asiakkaita, perivät saatavia itse tai kaupunginhallituksen 2.5.2005 hyväksymien kaupungin rahasaatavien laskutus- ja perintäohjeiden mukaisesti käyttävät kaupungin organisaation ulkoista perintätoimistoa, mikäli se taloudelliset seikat ja toiminnan luonne huomioon ottaen on perusteltua.

Oikeuspalvelut hoitaa pääsääntöisesti kaupungin ja sen omistamien kiinteistöyhtiöiden huoneenvuokrasaatavien vapaaehtoisen perinnän sekä lähes kaikkien kaupungin yksityisoikeudellisten saatavien oikeudellisen perinnän. Näistä perintätoimista aiheutuvien perintä- ja oikeudenkäyntikulujen korvaukset tulevat siis jo nyt kaupungin hyväksi.

Talpan Lindorff Oy:lle antamien kuluttajasaatavia koskevien perintätoimeksiantojen perintäkulut velalliselle ovat selkeästi pienemmät kuin perintälaissa asetetut kulujen enimmäismäärät. Alle 15,00 euron julkisoikeudellisten saatavien osalta lähetetään ennen ulosottoon toimittamista kaksi maksuvaatimusta, joista aiheutuu velalliselle kuluja yhteensä 18,80 euroa perintälain kyseisistä toimenpiteistä sallimien enimmäiskulujen ollessa 24,00 euroa (ks. perintälaki 10 a § 1 mom. 3 kohta). Suurempien julkisoikeudellisten saatavien vapaaehtoisessa perinnässä lähetetään kolme maksuvaatimusta, joista aiheutuu yhteensä 27,20 euron perintäkulut perintälain kyseisistä toimenpiteistä sallimien enimmäiskulujen ollessa 36,00 euroa (ks. perintälaki 10 a § 1 mom. 3 kohta).

Yksityisoikeudellisten kuluttajasaatavien perinnässä perintätoimisto lähettää kolme maksuvaatimusta ennen niiden siirtämistä oikeudelliseen perintään suoritustuomion hakemista varten. Näistä maksuvaatimuksista aiheutuu yhteensä 38,70 euron kulut, jos saatava on 250 euroa tai alle, ja 49,20 euron kulut, jos saatava on yli 250,00 euroa. Perintälain mukaiset enimmäiskulut kolmen maksuvaatimuksen lähettämisestä olisivat 63,00 euroa, jos saatava on 250,00 euroa tai alle, ja 135,00 euroa, jos saatava on yli 250,00 euroa (ks. perintälaki 10 a § 1 mom. 2 kohta).

Otaen huomioon, että perintälaissa määrättyjä kulujen enimmäismääriä on tarkistettu viimeksi vuonna 2005, on Lindorff Oy:n kaupungin kuluttajasaatavien perinnästä velalliselle aiheutuvia kuluja pidettävä kohtuullisina.

Perintäyhteistyösopimuksen mukaan Talpan laskuttamat julkisoikeudelliset saatavat lähetetään ulosottoon Lindorff Oy:n tietojärjestelmän välityksellä. Lindorff Oy ei siis toimi näissä asioissa hakijana tai kaupungin asiamiehenä, eikä sillä ole mitään asiamiehelle kuuluvia oikeuksia tai velvollisuuksia. Lindorff Oy ei ole mukana saatavien täytäntöönpanossa eivätkä tiedot ulosottoperinnän vaiheista tai tilitykset tule Lindorff Oy:lle, vaan Helsingin kaupungille. Lindorff Oy:llä on julkisoikeudellisten saatavien ulosottoperinnässä siis puhtaasti teknisen toteuttajan asema eikä tällainen menettely riko laissa asetettua asiamieskieltoa.

Perintätoiminnan luvanvaraisuuden ja asiamieskieltojen vaikutuksesta perintäorganisaatioon

Perintätoiminnan luvanvaraisuudesta annetun lain (517/1999) mukaan saatavan periminen toisen lukuun on luvanvaraista. Lupaa ei kuitenkaan tarvita valtion, kunnan, kuntayhtymän tai seurakunnan harjoittamaan perintätoimintaan (HE 178/1998). Lain 1 §:n mukaan toimilupaa ei myöskään vaadita perintätoimintaan, jota kunnan tai kuntayhtymän määräysvallassa oleva yhteisö tai säätiö harjoittaa toisen samassa asemassa olevan yhteisön tai säätiön taikka valtion, kunnan, kuntayhtymän tai seurakunnan lukuun. Lupaa ei pykälän mukaan vaadita myöskään silloin, jos perintätoiminnan harjoittaja ja toimeksiantaja kuuluvat samaan konserniin.

Mikäli yhteinen perintäorganisaatio siis järjestettäisiin kuntayhtymäksi, ei yhtymä tarvitsisi perintälupaa. Lupa sen sijaan tarvittaisiin, mikäli useamman kunnan yhteinen organisaatio perustettaisiin yhtiömuotoon. Perintäluvan saamisen ehdot täyttävän kuntien yhteisen perintäyhtiön järjestäminen ei sinänsä muodostu ongelmalliseksi, joten estettä toiminnan järjestämiseen yhtiömuodossakaan ei ole.

Kuntien yhteistä perintäorganisaatiota koskevat samat perintälain 9 §:n ja verotäytäntöpanolain 5 §:n asiamiesrajoitukset kuin muitakin perintätoiminnan harjoittajia. Tämä tarkoittaa sitä, että mikäli perintäorganisaatio järjestetään erilliseksi oikeushenkilöksi eli kuntayhtymäksi tai yhtiömuotoon ei perintäorganisaatio voi asiamiehenä vapaaehtoisena perinnän toimenpitein periä toisen oikeushenkilön kuten jäsenkunnan määräämiä lainvastaiseen menettelyyn perustuvia julkisoikeudellisia maksuseuraamuksia, jotka ovat suoraan ulosottokelpoisia (esim. pysäköintivalvontamaksut). Tällainen perintäorganisaatio ei myöskään voi toimia hakijana tai asiamiehenä ulosotossa toisen oikeushenkilön kuten jäsenkunnan asettamasta julkisoikeudellisesta maksusta, vaan organisaatio voisi toimia näissä asioissa ainoastaan ulosoton teknisenä toteuttajana.

Asiamieskieltojen vaikutuksen osalta on kuitenkin syytä ottaa huomioon, että valtaosa kuntien julkisoikeudellisista saatavista on muita kuin lainvastaiseen menettelyyn perustuvia julkisoikeudellisia maksuseuraamuksia. Lisäksi lainvastaiseen menettelyyn perustuviin julkisoikeudellisiin maksuseuraamuksiin liittyy usein sellaisia erityisiä menettelyjä ja muutoksenhakukeinoja, että näiden saatavien perintä saattaisi joka tapauksessa olla luontevinta säilyttää maksuseuraamuksen määrävällä taholla. Myöskään siitä, että perintäorganisaatio ei voisi toimia julkisoikeudellisen saatavan ulosotossa hakijana tai asiamiehenä, vaan ainoastaan teknisenä toteuttajana, ei kuntien perintätoimistojen kanssa toimimisesta saatujen kokemusten perusteella aiheudu välttämättä kovin suurta tehokkuustappiota (ks. Oikeuspoliittisen tutkimuslaitoksen tutkimustiedoksiantoja 98 - Asiamieskielto ja perintäkulut s.47).

Oikeusministeriö on asettanut 28.3.2011 työryhmän valmistelemaan EU:n uudistetun maksuviivästysdirektiivin täytäntöönpanoa ja perintälain uudistamista. Työryhmän yhtenä tehtävänä on selvittää ovatko perintälain ja verotäytäntöönpanolain mukaiset asiamieskiellot edelleen tarpeellisia.

Mikäli asiamieskieltojen ei haluttaisi rajoittavan perintäorganisaation toimintaa, olisi mahdollista, että organisaatioon kuuluvat kunnat keskinäisin sopimuksin kuntalain (365/1995) 76 §:n mukaisesti sopisivat tehtäviensä keskinäisestä järjestämisestä siten, että kaikki perintäorganisaatiolle tarkoitetut tehtävät tulisivat yhden oikeushenkilön alle. Tällainen kuntien keskinäinen tehtävien järjestäminen olisi kuitenkin sillä mahdollisesti saavutettavaan hyötyyn nähden suhteettoman raskas toimenpide.

Kuntien yhteisen perintäorganisaation perustamiselle ei ole lainsäädännöllistä estettä. Mikäli perintäorganisaatiohanketta lähdetään viemään eteenpäin, tulee hankkeen tarkemmassa suunnittelussa ottaa kuitenkin huomioon perintätoiminnan luvanvaraisuus ja etenkin asiamieskielloista aiheutuvat rajoitukset.

Kuntien yhteinen perintäorganisaatio omana työnä tehtävän perinnän vaihtoehtona

Kaupungin saatavien perinnän siirtäminen kuntien yhteiselle perintäorganisaatiolle ei suureltakaan osin eroa vaihtoehdosta, jossa kaupunki luopuu perintätoimiston käytöstä ja hoitaa saatavien perinnän kokonaisuudessaan omana työnään. Yhteisestä perintäorganisaatiosta olisi mahdollisesti saatavissa suurempaan tuotantoyksikköön liittyviä hyötyjä, vaikka Helsingin kaupungin perintämassa sinänsä kokonsa puolesta mahdollistaisi yksinkin koko perintäprosessin järjestämisen tehokkaaksi. Tilanne olisi kuitenkin hyödyistä huolimatta se, että kaupungin resursseilla tehtävä kokonaistyömäärä kasvaisi merkittävästi, mikä vaatisi perintätoimintaan ohjattujen resurssien lisäämistä, jos perinnän tehokkuus ja palvelutaso haluttaisiin säilyttää nykyisenä. Mikäli velallisilta ei perittäisi perintätoimenpiteitä vastaavia maksuja perintäkuluina, ohjautuisivat kustannukset tässäkin mallissa yleisesti veronmaksajien kannettavaksi.

Lisätiedot

Vartiainen Samuli, ma. asiamies, puhelin: 310 64011
samuli.vartiainen(a)hel.fi